

แบบประเมินบทความ/งานวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ชื่อบทความ (ภาษาไทย) : ผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

(ภาษาอังกฤษ) : The Effects of Reality Group Counseling on Roles of Pre-Service Student Teachers.

หัวข้อการพิจารณา

หัวข้อ	คะแนนประเมิน					ข้อแก้ไข / ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5	
1. บทคัดย่อ			/			ดองไฟล์ส่งสกรีน 17/10/2562 มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มคนในสังคมที่ กับผลของการปรึกษากลุ่มที่มีต่อ 5 (2.4)
2. Abstract			/			
3. บทนำ			/			
4. วัตถุประสงค์การวิจัย/การศึกษา			/			
5. วิธีการวิจัย/วิธีการศึกษา				/		
6. ผลการวิจัย/ผลการศึกษา			/			
7. สรุปผลการวิจัย/สรุปผลการศึกษา			/			
8. อภิปรายผล/ข้อเสนอแนะ			/			
9. เอกสารอ้างอิง			/			
10. ความใหม่และคุณค่าทางวิชาการ			/			

(อาจมีเอกสารแนบหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม - ถ้ามี)

ผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ ของนักศึกษาวิชาชีพครู

อัจฉรา อินโต

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
email: Autchara.i@rmutsb.ac.th

บทคัดย่อ

การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาวิชาชีพครูเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ มีความตั้งใจ และรับผิดชอบ จนสามารถเกิดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู วัตถุประสงค์ของงานวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู 2) เพื่อศึกษาผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาวิชาชีพครูที่กำลังศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มแรกที่ใช้ในการศึกษาระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูจำนวน 163 คน กลุ่มตัวอย่างที่ 2 มีคะแนนจากแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูต่ำ สัมภาษณ์ความสนใจเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มจำนวน 20 คน โดยแบ่งเป็น กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูและกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1) นักศึกษาวิชาชีพครูผู้ตอบแบบวัดมีค่าเฉลี่ยคะแนนความตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.23$) 2) กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการวัดผล 3 ระยะ ได้แก่ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองมีคะแนนการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง, การตระหนักรู้บทบาทหน้าที่, นักศึกษาวิชาชีพครู

The Effects of Reality Group Counseling on Roles of Pre – Service Student Teachers.

Autchara Into

Faculty of Industrial Education, Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi.
email: Autchara.i@rmutsb.ac.th

Abstract

The purpose of this research was to 1) study level on Roles of Pre – Service Student Teachers. 2) study the effects of Reality Group Counseling on Roles of Pre – Service Student Teachers. The sample of this study was Pre – Service Student Teachers who are studying in Industrial Educational curriculum. The sample was divided into two groups. The first group was 163 students which were used for study level on Roles of Pre – Service Student Teachers. The second group was Pre – Service Student Teachers who are studying in Industrial Educational curriculum. The scores on were ordered from Roles of Pre – Service Student Teachers questionnaire low. The sample was asked for his/her voluntariness to participate in this study. Based on inclusion criteria, the researcher selected 20 individuals as the sample of this study. The sample was divided into two groups: the experimental group and the control group. The experiment group participated in Reality Group Counseling on Roles of Pre – Service Student Teachers while the control group did not receive the Reality Group Counseling on Roles of Pre – Service Student Teachers. their test scores into an experiment and a control group. The experimental group received reality group counseling on Roles of Pre – Service Student Teachers. The data were collected at three moments; pre-test, post-test and follow up. The data were analyzed using a repeated measures analysis of variance comprising one between subjects variable and one within subjects variable.

The results showed that the post-test and follow up test scores for Roles of Pre – Service Student Teachers who received reality group counseling were higher than those of the control group ($p < .05$). Moreover, the Roles of Pre – Service Student Teachers scores of the experimental group on the post-test and follow up test were higher than on the pre-test ($p < .05$). The findings showed that the Reality group counseling on Roles of Pre – Service Student Teachers could enhance on Roles of Pre – Service Student Teachers.

Keywords: Roles, Reality Group Counseling ,Pre – Service Student Teachers

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) **พื้นฐาน**ของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) เป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้ง การปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และ ระดับประเทศ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และ ระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกันยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะครูคือบุคคลที่เป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติ ที่จะพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพให้กับประเทศชาติ ดังพระราโชวาทของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จ การศึกษาจากวิทยาลัยครู ณ อาคารใหม่สวนอัมพร วันพุธที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2526 ความตอนหนึ่งว่า “.....อาชีพครูถือว่าสำคัญอย่างยิ่ง เพราะครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ ให้เจริญมั่นคง และก่อนที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญได้นั้น จะต้องพัฒนานคน ซึ่งได้แก่ เยาวชนของชาติเสียก่อน เพื่อให้เยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณค่าสมบูรณ์ทุกด้านจึงสามารถ ช่วยกันสร้างความเจริญให้แก่ชาติต่อไปได้.....” จากพระราโชวาทของสมเด็จพระเทพฯ ตามที่ได้อัญเชิญมากล่าวไว้ข้างต้น เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของวิชาชีพครูที่มีต่อความเจริญต่อบุคคล ความเจริญต่อประเทศ เพราะหากผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูไม่ได้รับการพัฒนาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ยากที่จะพัฒนาเยาวชนของประเทศชาติให้มีคุณภาพได้

นักศึกษาวิชาชีพครู คือ บุคคลที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม และสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ ปีการศึกษา 2563 มีอายุระหว่าง 18-23 ปี จัดอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ลักษณะพัฒนาการทางด้านร่างกายมีความเจริญเติบโตเต็มที่ มีความสามารถในการคิดเชิงนามธรรม มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์มีอารมณ์เช่นเดียวกับผู้ใหญ่ แต่จะแตกต่างกันในด้านของความสามารถที่จะควบคุมอารมณ์และการปรับตัว ซึ่งในบางครั้งทำให้นักศึกษาวิชาชีพครูมีอารมณ์ไม่มั่นคง มีความวิตกกังวลสูง ทำให้บางครั้งมักจะทำอะไรตามใจตนเอง ส่งต่อการดำเนินชีวิตการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบไม่สมบูรณ์นัก ซึ่งการที่บุคคลที่จะออกไปประกอบวิชาชีพครูในอนาคตซึ่งเป็นวิชาชีพที่มีภาระรับผิดชอบมากมาย มีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมพร้อมพัฒนานตนเองเพื่อเข้าสู่วิชาชีพ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้การปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง ใช้กระบวนการปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มในการช่วยเหลือให้สมาชิกเข้าใจและยอมรับความจริงเกี่ยวกับตนเองในปัจจุบัน ตระหนักถึงผลของการกระทำ ตลอดจนเรียนรู้วิธีการเปลี่ยนแปลงให้ตนเองสามารถปรับตัวทางสังคมได้ ซึ่งสามารถปฏิบัติได้จริงโดยใช้กระบวนการที่มีเป้าหมายชัดเจนอย่างมีระบบ จำนวน 8 ครั้ง ๆ 50 - 60 นาทีโดยประมาณ ด้วยวิธี WDEP โดย W(Want) คือ กระบวนการสำรวจความต้องการที่แท้จริง D(Doing) คือ สำรวจลักษณะการกระทำในปัจจุบัน E(Evaluate) คือ ประเมินตนเอง และ P(Plan) คือ วางแผนปฏิบัติ วิธีนี้จะช่วยให้นักศึกษาวิชาชีพครูรับรู้ถึงความต้องการของตนเองในปัจจุบัน รู้จักประเมินตนเอง วางแผน และทำตามแผนเพื่อ มุ่งไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ให้สำเร็จ สามารถการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ ส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษา เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและ ช่วยพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้าต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เพื่อศึกษาผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

สมมติฐานการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลอง
2. กลุ่มทดลองตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
3. กลุ่มทดลองตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง
4. กลุ่มทดลองมีตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม
5. กลุ่มทดลองตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม

การดำเนินการด้านจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

การวิจัยครั้งนี้ผ่านการพิจารณาและรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร คือ บุคคลที่กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา 2563

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตต่อคณบดีคณะครุศาสตรบัณฑิต ในการดำเนินการวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ กับนักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา 2563 เพื่อตอบแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เมื่อคณบดีคณะครุศาสตรบัณฑิต อนุญาตให้ดำเนินการเก็บข้อมูลแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยเข้าพบหัวหน้าสาขาวิชา เพื่อชี้แจง ถึงเหตุผลในการศึกษาวิจัยของโครงการวิจัย วัตถุประสงค์หลักของโครงการ ประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งต่อนักศึกษาและต่อผู้อื่นที่จะได้รับประโยชน์จากงานวิจัย หลังจากนั้น และขอทราบตารางเรียนของนักศึกษาในสาขาวิชาจากหัวหน้าสาขาวิชาต่างๆ เพื่อนัดหมายนักศึกษาในช่วงเวลาว่างหรือชั่วโมงกิจกรรม
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู ด้วยตนเอง โดยติดต่อประสานงานนัดหมายกับนักศึกษาในช่วงเวลาที่ไม่มีการเรียนการสอน หรือชั่วโมงกิจกรรม โดยชี้แจง เหตุผลในการศึกษาวิจัยของโครงการวิจัย วัตถุประสงค์หลักของโครงการ ประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งต่อนักศึกษาและต่อผู้อื่น สิทธิการถอนตัวออกจากโครงการวิจัย การรักษาข้อมูลของนักศึกษาเป็นความลับ กรณีที่นักศึกษามีเหตุจำเป็น หรือฉุกเฉิน ที่เกี่ยวข้อง กับโครงการวิจัยสามารถติดต่อผู้วิจัย ได้โดยสะดวก และสามารถบอกเลิกการให้ข้อมูลได้

4. เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูแล้วเสร็จ ผู้วิจัยนำคะแนนการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูมาจัดเรียงจากคะแนนน้อยไปหามาก คัดเลือกนักศึกษาที่มีคะแนนจากแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูในระดับน้อยและสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม โดยพิจารณาคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งเป็น นักศึกษาที่ได้รับปรึกษากลุ่ม จำนวน 10 คน และนักศึกษากลุ่มควบคุม 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

โปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูมีจำนวนกิจกรรม 8 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 การปฐมนิเทศและการสร้างสัมพันธภาพ ครั้งที่ 2 บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครู ครั้งที่ 3 สำรวจความต้องการในการพัฒนาบทบาทหน้าที่ (W=Want) ครั้งที่ 4 การสำรวจพฤติกรรมในบทบาทหน้าที่ในด้านต่างๆที่กำลังกระทำอยู่ในปัจจุบัน (D=Direction and Doing) ครั้งที่ 5 การประเมินพฤติกรรมตนเองในบทบาทหน้าที่ในด้านต่างๆ (E=Evaluation) ครั้งที่ 6 การวางแผนปฏิบัติและการสร้างข้อผูกพัน (P=Planning and Commitment) ครั้งที่ 7 การติดตามผล และครั้งที่ 8 ปิดกลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการปรึกษาจำนวน 5 ท่านได้ตรวจสอบคุณภาพเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.4

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 3 ชุดดังนี้

2.1) แบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครู ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อคำถาม (IOC) ของแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูมีค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งหมดเท่ากับ 0.86

2.2) แบบบันทึกประสบการณ์ และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครู

แบบบันทึกประสบการณ์และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูเมื่อเสร็จสิ้นกลุ่มแต่ละครั้ง เป็นแบบบันทึกประสบการณ์และความคิดเห็นของนักศึกษา แบบบันทึกลักษณะการรายงานด้วยตนเอง (Self - Report) โดยให้นักศึกษาเขียนรายงานเกี่ยวกับประสบการณ์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ในการเข้าร่วมโปรแกรมโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูแต่ละครั้ง สามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโปรแกรม ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง มีความคิดเห็นอย่างไรต่อการเข้าร่วมโปรแกรมกลุ่มฯ และผู้นำกลุ่มแต่ละครั้ง

2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูและผู้นำกลุ่ม

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูและผู้นำกลุ่มทั้งหมดในภาพรวม ภายหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูที่ให้นักศึกษา

ประเมินประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโปรแกรมฯ หลังจากการเข้าร่วมโปรแกรมทั้ง 8 ครั้ง รวมทั้งให้นักศึกษาประเมินการทำหน้าที่ของผู้นำกลุ่มด้วย

ตัวแปรที่ใช้ในการพัฒนา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น (Experimental variable) ได้แก่

1.1 วิธีการที่ใช้ในการทดลอง คือ

1.1.1 การได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง

1.1.2 การไม่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง

1.2 ระยะเวลาในการทดลอง

1.2.1 ระยะก่อนการทดลอง

1.2.2 ระยะหลังการทดลอง

1.2.3 ระยะติดตามผล

2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ การตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

วิธีการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ระยะก่อนทดลอง

ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากคะแนนแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ตอบแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูทั้งสิ้น 163 คน คัดเลือกนักศึกษาที่มีคะแนนจากแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูในระดับน้อยและสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม โดยพิจารณาคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งเป็น นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่ม จำนวน 10 คน และนักศึกษากลุ่มควบคุม 10 คนและคะแนนครั้งนี้เป็นคะแนนในระยะก่อนการทดลอง (Pre-test)

2. ระยะทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครู โดยผู้วิจัยดำเนินการขออนุญาตคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ใช้ห้องเรียน 9403 (อาคาร 9 ชั้น 4) ซึ่งมีลักษณะเป็นห้องเรียนบรรยายสามารถเคลื่อนย้ายเก้าอี้ ปรับเปลี่ยนเป็นห้องให้การปรึกษากลุ่มได้โดยสะดวก ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเก็บข้อมูลวิจัย ในวันพุธช่วงบ่ายซึ่งเป็นชั่วโมงกิจกรรมที่นักศึกษาไม่มีชั่วโมงเรียน ครั้งละ 1 ชั่วโมงโดยประมาณจำนวนทั้งสิ้น 8 ครั้ง ตามขั้นตอน รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ ในการทดลองสำหรับกลุ่มควบคุมจะไม่มีการให้การกระทำใด ๆ เพื่อเป็นกลุ่มเปรียบเทียบผลที่ได้จากการทดลอง

3. ระยะหลังการทดลอง

เมื่อสิ้นสุดการทดลองผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครู ฉบับเดิมเพื่อเป็นการวัดหลังการทดลอง (Post-test) จากนั้นนำผลการวัดมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับการทำแบบวัดก่อนการทดลองด้วยวิธีทางสถิติ

check อย่างถี่ถ้วน

4. ระยะติดตามผล

ภายหลังการวัดหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ได้นำหมายกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูฉบับเดิมอีกครั้ง เพื่อเป็นการติดตามผล โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับ การตอบแบบวัด ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลด้วยวิธีการทางสถิติ

ผลการวิจัย

1) เพื่อศึกษาระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

ผลการศึกษาระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูผู้ตอบแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 163 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.23$) ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาวิชาชีพครูผู้ตอบแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู มีรายละเอียดอธิบายได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย ร้อยละ 62.58 เพศหญิงร้อยละ 37.42 กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมเครื่องกล ร้อยละ 46.01 รองลงมือนักศึกษาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ร้อยละ 29.45 สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการร้อยละ 12.27 และสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม 4.27 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีสุดท้ายร้อยละ 28.83 ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 21.47 ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 17.79 ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 21.47 และชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 12.87 มีผลการเรียนระหว่าง 2.51 - 3.00 ร้อยละ 47.85 ระหว่าง 2.00 - 2.50 ร้อยละ 22.70 ระหว่าง 3.01 - 3.50 ร้อยละ 19.63

2) ผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเมฆความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู ในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและการแปรผลคะแนนระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง (n = 10)						
คนที่	ระยะก่อนทดลอง	แปรผล	ระยะหลังการทดลอง	แปรผล	ระยะติดตามผล	แปรผล
คนที่ 1	2.70	ปานกลาง	4.81	มากที่สุด	4.70	มากที่สุด
คนที่ 2	3.11	ปานกลาง	4.85	มากที่สุด	4.74	มากที่สุด
คนที่ 3	3.22	ปานกลาง	4.89	มากที่สุด	4.67	มากที่สุด
คนที่ 4	3.33	ปานกลาง	4.85	มากที่สุด	4.70	มากที่สุด
คนที่ 5	3.37	ปานกลาง	4.93	มากที่สุด	4.74	มากที่สุด
คนที่ 6	3.41	ปานกลาง	4.89	มากที่สุด	4.85	มากที่สุด
คนที่ 7	3.44	ปานกลาง	4.93	มากที่สุด	4.78	มากที่สุด
คนที่ 8	3.52	มาก	4.93	มากที่สุด	4.78	มากที่สุด
คนที่ 9	3.52	มาก	4.85	มากที่สุด	4.81	มากที่สุด
คนที่ 10	3.56	มาก	4.93	มากที่สุด	4.81	มากที่สุด
$\bar{x}$	3.32	ปานกลาง	4.89	มากที่สุด	4.76	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนความตึงเครียดที่รับรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูของกลุ่มทดลอง ระยะก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ระดับพอใช้ ($\bar{x} = 3.32$) และกลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ ระยะหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.89$) เมื่อพิจารณารายคน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี และระยะติดตามผลค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.76$) เมื่อพิจารณารายคน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและการแปลผลคะแนนระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม ($n = 10$)						
คนที่	ระยะก่อนทดลอง	แปลผล	ระยะหลังการทดลอง	แปลผล	ระยะติดตามผล	แปลผล
คนที่ 1	3.11	ปานกลาง	3.22	ปานกลาง	3.11	ปานกลาง
คนที่ 2	3.11	ปานกลาง	3.30	ปานกลาง	3.11	ปานกลาง
คนที่ 3	3.30	ปานกลาง	3.33	ปานกลาง	3.11	ปานกลาง
คนที่ 4	3.37	ปานกลาง	3.37	ปานกลาง	3.22	ปานกลาง
คนที่ 5	3.41	ปานกลาง	3.37	ปานกลาง	3.30	ปานกลาง
คนที่ 6	3.44	ปานกลาง	3.41	ปานกลาง	3.33	ปานกลาง
คนที่ 7	3.48	ปานกลาง	3.41	ปานกลาง	3.37	ปานกลาง
คนที่ 8	3.52	มาก	3.44	ปานกลาง	3.37	ปานกลาง
คนที่ 9	3.56	มาก	3.44	ปานกลาง	3.41	ปานกลาง
คนที่ 10	3.59	มาก	3.48	ปานกลาง	3.41	ปานกลาง
$\bar{x}$	3.39	ปานกลาง	3.38	ปานกลาง	3.27	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความตึงเครียดที่รับรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูของกลุ่มควบคุม ระยะก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.39$) ระยะหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$) เมื่อพิจารณารายคน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ และระยะติดตามผลค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$) เมื่อพิจารณารายคน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยผลคะแนนระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของทดลองและกลุ่มควบคุม

ระยะเวลา	กลุ่ม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$
ระยะก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	10	3.56
	กลุ่มควบคุม	10	3.39
ระยะหลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	10	4.89
	กลุ่มควบคุม	10	3.48
ระยะติดตามผล	กลุ่มทดลอง	10	4.76
	กลุ่มควบคุม	10	3.27

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนความตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูระยะก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 3.39 ระยะหลังการทดลอง กลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 กลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 และระยะติดตามผล กลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 กลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

Source of variation	df	SS	MS	F	p
Between subjects					
Group (G)	1	14.240	14.240	374.112	.000*
SS Within Group	18	.685	.038		
Within subjects					
Interval (I)	2	7.054	3.527	321.528	.000*
I x G	2	8.197	4.098	373.628	.000*
I x SS Within Group	36	.395	.011		
TOTAL	59	30.574			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยของการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีเผชิญความจริงและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการปรึกษากับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงมุ่งทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองและผลย่อยของระยะเวลาการทดลองในตอนต่อไป

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู ที่เข้าร่วมการปรึกษากลุ่มทฤษฎีเผชิญความจริงในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

Source of variation	df	SS	MS	F	p
ระยะก่อนทดลอง					
Between Group	1	.025	.025	.526	.478
Within Groups	18	.863	.048		
Total	19	.888			
ระยะหลังทดลอง					
Between Group	1	11.385	11.385	3020.446	.000*
Within Groups	18	.068	.004		
Total	19	11.453			
ระยะติดตามผล					
Between Group	1	11.026	11.026	1332.641	.000*
Within Groups	18	.149	.008		
Total	19	11.175			

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ในระยะก่อนการทดลอง คะแนนคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน ระยะหลังการทดลอง คะแนนการเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ในระยะหลังการทดลอง คะแนนการคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริงสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระยะติดตามผลคะแนนการเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ในระยะหลังการทดลอง คะแนนการคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริงสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลอง คือ ระยะก่อนการทดลองนักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริงกับนักศึกษาในกลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไปจนถึงช่วงระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลปรากฏว่านักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริง มีคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูสูงกว่ากลุ่มควบคุมทั้งในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลองส่งผลร่วมกันต่อคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตย์ พานิชอัตรา(2562) ที่ศึกษาผลการปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริงต่อการการยับยั้งชั่งใจในการดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นิสิตที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริงมีการยับยั้งชั่งใจในการดื่มแอลกอฮอล์ในระยะหลังการทดลอง และในระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นสรุปได้ว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลองส่งผลให้นักศึกษามีการพัฒนาการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูแตกต่างกัน

2. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อภิปรายได้ว่า การปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวเผชิญความจริง ใช้กระบวนการปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มในการช่วยเหลือให้สมาชิกเข้าใจและยอมรับความจริงเกี่ยวกับตนเองในปัจจุบัน ตระหนักถึงผลของการกระทำ ตลอดจนเรียนรู้วิธีการเปลี่ยนแปลงให้ตนเองสามารถกระทำตามบทบาทหน้าที่ของตนเองให้สมบูรณ์ได้ ซึ่งสามารถปฏิบัติได้จริงโดยใช้กระบวนการที่มีเป้าหมายชัดเจนอย่างมีระบบ ประกอบไปด้วย สำรองความต้องการในการพัฒนาบทบาทหน้าที่ (W=Want) การสำรวจพฤติกรรมในบทบาทหน้าที่ในด้านต่างๆที่กำลังกระทำอยู่ในปัจจุบัน(D=Direction and Doing) การประเมินพฤติกรรมตนเองในบทบาทหน้าที่ในด้านต่างๆ(E=Evaluation) การวางแผนปฏิบัติและการสร้างข้อผูกพัน (P=Planning and Commitment) การติดตามผล รวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากสมาชิกกลุ่ม เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนความคิด การนำแนวทางจากเพื่อนสมาชิกกลุ่มไปปรับใช้ให้เหมาะกับตนเอง นอกจากนี้กระบวนการกลุ่มยังทำให้ผู้เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริงมีแรงกระตุ้นและมีกำลังใจที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง ตระหนักรู้ในบทบาทหน้าที่ที่สำคัญของตนเอง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภักดี อ่องมณี(2553) ที่ศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริงต่อพฤติกรรมรับผิดชอบด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า หลังสิ้นสุดการทดลองกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมรับผิดชอบด้านการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สรุปได้ว่าการศึกษาแบบกลุ่มตามแนวเผชิญความจริงมีความเหมาะสมที่จะให้ในการพัฒนาการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครู

3. กลุ่มทดลองตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง ภายหลังหลังจากทำการยุติการปรึกษากลุ่มทฤษฎีเผชิญความจริงไปแล้ว 4 สัปดาห์ นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มยังมีคะแนนเฉลี่ยการการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับมุมมองการพิจารณาบุคลิกทฤษฎีเผชิญความจริงเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์โดย Corey (2009) กล่าวว่ามนุษย์แต่ละคนมีพลังแห่งการพัฒนางอกงาม มีคุณค่า เป็นคนที่มีความสามารถตอบสนองความต้องการของตนเอง มีความรับผิดชอบและเชื่อมั่นในการดำเนินชีวิตของตน และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัช ธัญวิรัช (2555) ได้ทำการศึกษาผลการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการกำกับตนเองในการดูแลสุขภาพของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ ผลการวิจัยปรากฏว่า ในระยะติดตามผล พยาบาลวิชาชีพที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีเผชิญความจริงมีการกำกับตนเองในการดูแลสุขภาพดีขึ้นกว่าระยะหลังการทดลอง

4. กลุ่มทดลองมีตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อภิปรายได้ว่าเนื่องจากกลุ่มควบคุมยังคงไม่ได้รับปรึกษาใด ๆ มีรูปแบบพฤติกรรมที่เหมือนเดิม ซึ่งไม่สามารถก่อให้เกิดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ จึงทำให้คะแนนการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่แตกต่างจากนักศึกษากลุ่มทดลอง การที่นักศึกษากลุ่มทดลอง ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ต่อเนื่องกันเป็นเวลา 8 สัปดาห์ ทำให้นักศึกษากลุ่มทดลอง เกิดการการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่โดยการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้น สามารถนำแนวทางการเรียนรู้การตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ไปพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นเกิด ความภาคภูมิใจในตนเอง สอดคล้องกับ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ได้กล่าวถึงลักษณะของการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงว่าทัศนคติจะเปลี่ยนตามพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป หากผู้รับการปรึกษาเห็นคุณค่าของพฤติกรรมตระหนักได้ว่า พฤติกรรมที่เขาแสดงออกมานั้น เป็นการทำเพื่อตนเองแล้วเขาจะมีความรับผิดชอบและจะมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิธิขิมา ทนศิริ (2551) ที่ทำการศึกษาลงของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนวัยรุ่น ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านักเรียนวัยรุ่นที่เข้าโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง มีคะแนนเฉลี่ยการปรับตัวทางสังคมในระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม

5. กลุ่มทดลองตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีคะแนนตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม เนื่องจาก นักศึกษาที่ไม่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงยังคงไม่ได้รับปรึกษาใด ๆ ซึ่งไม่สามารถพัฒนาการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ให้เพิ่มสูงขึ้นได้ จึงทำให้เกิดความแตกต่างจากนักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง แม้ว่าจะสิ้นสุดการทดลองไปแล้วอยู่ในระยะติดตามผล แต่การที่นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงอย่างต่อเนื่องทำให้นักศึกษาในกลุ่ม ทดลองเกิดการพัฒนาการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดำเนินชีวิตอย่างมีเป้าหมาย ทางด้านการเรียนและการเข้าสู่วิชาชีพครูในอนาคตมากขึ้น สรุปได้ว่าการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง ส่งผลให้การตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูยังคงอยู่ในระดับมากเป็นระยะเวลาต่อเนื่อง 4 สัปดาห์หลังยุติกลุ่มไปแล้ว ทำให้เกิดผลที่แตกต่างจากนักศึกษาที่ไม่ได้รับการปรึกษากลุ่ม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับชัยญา ภาคอุทัย(2558)ที่ศึกษาผลการปรึกษากลุ่มทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนการเรียนรู้ด้วยการนำตนกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งนี้

การนำโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูไปใช้ ผู้สนใจที่จะนำไปใช้ควรมีความเข้าใจในทฤษฎีการปรึกษาตามแนวเผชิญความจริง ควรมีการศึกษาขั้นตอนรายละเอียดและควรมีความเข้าใจอย่างชัดเจน เพื่อจะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาพฤติกรรมนักศึกษา อีกทั้ง

สมาชิกกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงควรที่จะเกิดจากความสมัครใจจะส่งผลให้กระบวนการ ขั้นตอน ตามแนวทางของทฤษฎีเผชิญความจริงมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านอื่นๆของนักศึกษาวิชาชีพครูเพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ชัยญา ภาคอุทัย. (2557). ผลการปรึกษากลุ่มทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยการวิจัยและวิทยาการปัญญา, ปีที่ 12(2). สืบค้นเมื่อ สิงหาคม 1, 2563. จาก <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/RMCS/article/view/46892>
- นิชชีมา ทนศิริ. (2551). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ภักดี อ่องมะลิ. (2553). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อพฤติกรรมรับผิดชอบด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนตรุณากาญจนบุรีบริหารธุรกิจ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิรัช ธัญวิรัตน์ และคณะ. (2555). ผลการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการกำกับตนเองในการดูแลสุขภาพของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์. วารสารแพทย์ทหารบก, 65(2).
- อัจฉรา อินโต. (2563). การพัฒนารูปแบบการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู. วารสารนาครบุตริทรรศน์, 2(3), 89-100.
- อาทิตย์ พานิชอัตรา. (2562). ผลการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการการยับยั้งชั่งใจในการดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา, ปีที่ 14(1), 131-141. สืบค้นเมื่อ สิงหาคม 1, 2563 จาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/phjbuu/article/view/132468>
- Corey, G. (2009). Theory and Practice of counseling and psychotherapy (8th ed). Belmont, CA: Brooks/Cole.

แบบประเมินบทความ/งานวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ชื่อบทความ (ภาษาไทย) : ผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

(ภาษาอังกฤษ) : The Effects of Reality Group Counseling on Roles of Pre-Service Student Teachers.

หัวข้อการพิจารณา

หัวข้อ	คะแนนประเมิน					ข้อแก้ไข / ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5	
1. บทคัดย่อ				✓		ชื่อเรื่อง ระบุหัวข้อที่ชัดเจน แต่การคัดลอก จากที่อื่น ผิด ตามหลักการคัดลอกงาน จ. ทัดในใจ การคัดลอกการวิจัยที่ตนทำ การทำในชื่ออื่น
2. Abstract				✓		ระบุเรื่องย่อทำไว้ในย่อหน้า และดูเนื้อหาของเรื่องย่อ เขียนได้เหมาะสมหรือไม่ ในเรื่องย่อเขียนย่อให้ครบ
3. บทนำ				✓		ควรชี้ให้เห็นความจำเป็นและความสำคัญของปัญหา และการตั้งข้อสงสัยที่ชัดเจน
4. วัตถุประสงค์การวิจัย/การศึกษา			✓			วัตถุประสงค์ไม่ชัดเจน ควรเสนอผลการศึกษา ไม่ควรใช้ ขอบข่ายตามวัตถุประสงค์ 2 คือ IOC ตามที่เสนอไว้ได้ไปกำหนดผลเสียหมด
5. วิธีการวิจัย/วิธีการศึกษา			✓			หัวข้อกลุ่มตัวอย่าง ระบุกลุ่มตัวอย่างและลักษณะ วิธีการเลือก กลุ่มตัวอย่างได้ดี ระบุไว้ในวิธีดำเนินการวิจัย เครื่องมือการวิจัย ระบุชื่อเครื่องมือที่ใช้และเขียนอธิบาย เครื่องมือการวิจัย ระบุชื่อเครื่องมือที่ใช้และเขียนอธิบาย
6. ผลการวิจัย/ผลการศึกษา				✓		ระบุข้อค้นพบให้ชัดเจน ไม่ให้เผินศึกษา เสนอผลวิจัยคำตอบตามสมควรพิจารณา
7. สรุปผลการวิจัย/สรุปผลการศึกษา			✓			ไม่สรุปสรุปผลการศึกษาให้เห็นชัดเจน ตามเสนอตามวัตถุประสงค์ และสรุปตามตามลำดับ
8. อภิปรายผล/ข้อเสนอแนะ			✓			งานวิจัยที่นำเสนออาจยังไม่สอดคล้องกับเป้าหมาย คุณลักษณะ การสอดคล้องระดับมาก กับอื่น ความเหมาะสมกัน
9. เอกสารอ้างอิง					✓	
10. ความใหม่และคุณค่าทางวิชาการ			✓			ไม่เห็นประโยชน์ด้าน ทฤษฎีหรือการประยุกต งานที่ เห็นคุณค่าประโยชน์ทาง ทฤษฎีหรือ เชิงปฏิบัติในระดับมาก ที่ให้ผลต่อสังคมได้

(อาจมีเอกสารแนบหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม - ถ้ามี)

ผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ ของนักศึกษาวิชาชีพครู

อัจฉรา อินโต

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
email: Autchara.i@rmutsb.ac.th

บทคัดย่อ

การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาวิชาชีพครูเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติตามบทบาท หน้าที่ มีความตั้งใจ และรับผิดชอบ จนสามารถเกิดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู วัตถุประสงค์ของงานวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู 2) เพื่อศึกษาผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาวิชาชีพครูที่กำลังศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มแรกที่ใช้ในการศึกษาระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูจำนวน 163 คน กลุ่มตัวอย่างที่ 2 มีคะแนนจากแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูต่ำ สัมภาษณ์ความสมัครใจเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มจำนวน 20 คน โดยแบ่งเป็น กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูและกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1) นักศึกษาวิชาชีพครูผู้ตอบแบบวัดมีค่าเฉลี่ยคะแนนความตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.23$) 2) กลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการวัดผล 3 ระยะ ได้แก่ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองมีคะแนนการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง, การตระหนักรู้บทบาทหน้าที่, นักศึกษาวิชาชีพครู

The Effects of Reality Group Counseling on Roles of Pre – Service Student Teachers.

Autchara Into

Faculty of Industrial Education, Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi.
email: Autchara.i@rmutsb.ac.th

Abstract

The purpose of this research was to 1) study level on Roles of Pre – Service Student Teachers. 2) study the effects of Reality Group Counseling on Roles of Pre – Service Student Teachers. The sample of this study was Pre – Service Student Teachers who are studying in Industrial Educational curriculum. The sample was divided into two groups. The first group was 163 students which were used for study level on Roles of Pre – Service Student Teachers. The second group was Pre – Service Student Teachers who are studying in Industrial Educational curriculum. The scores on were ordered from Roles of Pre – Service Student Teachers questionnaire low. The sample was asked for his/her voluntariness to participate in this study. Based on inclusion criteria, the researcher selected 20 individuals as the sample of this study. The sample was divided into two groups: the experimental group and the control group. The experiment group participated in Reality Group Counseling on Roles of Pre – Service Student Teachers while the control group did not receive the Reality Group Counseling on Roles of Pre – Service Student Teachers. their test scores into an experiment and a control group. The experimental group received reality group counseling on Roles of Pre – Service Student Teachers. The data were collected at three moments; pre-test, post-test and follow up. The data were analyzed using a repeated measures analysis of variance comprising one between subjects variable and one within subjects variable.

The results showed that the post-test and follow up test scores for Roles of Pre – Service Student Teachers who received reality group counseling were higher than those of the control group ($p < .05$). Moreover, the Roles of Pre – Service Student Teachers scores of the experimental group on the post-test and follow up test were higher than on the pre-test ($p < .05$). The findings showed that the Reality group counseling on Roles of Pre – Service Student Teachers could enhance on Roles of Pre – Service Student Teachers.

Keywords: Roles, Reality Group Counseling ,Pre – Service Student Teachers

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560–2564) พื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) เป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้ง การปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และ ระดับประเทศ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และ ระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกันยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะครูคือบุคคลที่เป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติ ที่จะพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพให้กับประเทศชาติ ดังพระราชโอรสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จ การศึกษาจากวิทยาลัยครู ณ อาคารใหม่สวนอัมพร วันพุธที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2526 ความตอนหนึ่งว่า “.....อาชีพครูถือว่าสำคัญอย่างยิ่ง เพราะครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ ให้เจริญมั่นคง และก่อนที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญได้นั้น จะต้องพัฒนาคน ซึ่งได้แก่ เยาวชนของชาติเสียก่อน เพื่อให้เยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณค่าสมบูรณ์ทุกด้านจึงสามารถ ช่วยกันสร้างความเจริญให้แก่ชาติต่อไปได้.....” จากพระราชโอรสของสมเด็จพระเทพฯ ตามที่ได้อัญเชิญมากล่าวไว้ข้างต้น เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของวิชาชีพครูที่มีต่อความเจริญต่อบุคคล ความเจริญต่อประเทศ เพราะหากผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูไม่ได้รับการพัฒนาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ยากที่จะพัฒนาเยาวชนของประเทศชาติให้มีคุณภาพได้

นักศึกษาวิชาชีพครู คือ บุคคลที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม และสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ ปีการศึกษา 2563 มีอายุระหว่าง 18-23 ปี จัดอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ลักษณะพัฒนาการทางด้านร่างกายมีความเจริญเติบโตเต็มที่ มีความสามารถในการคิดเชิงนามธรรม มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์มีอารมณ์เช่นเดียวกับผู้ใหญ่ แต่จะแตกต่างกันในด้านของความสามารถที่จะควบคุมอารมณ์และการปรับตัว ซึ่งในบางครั้งทำให้นักศึกษาวิชาชีพครูมีอารมณ์ไม่มั่นคง มีความวิตกกังวลสูง ทำให้บางครั้งมักจะทำอะไรตามใจตนเอง ส่งต่อการดำเนินชีวิตการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบไม่สมบูรณ์นัก ซึ่งการที่บุคคลที่จะออกไปประกอบวิชาชีพครูในอนาคตซึ่งเป็นวิชาชีพที่มีการรับผิดชอบมากมาย มีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมพร้อมพัฒนาดตนเองเพื่อเข้าสู่วิชาชีพ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้การปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง ใช้กระบวนการปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มในการช่วยเหลือให้สมาชิกเข้าใจและยอมรับความจริงเกี่ยวกับตนเองในปัจจุบัน ตระหนักถึงผลของการกระทำ ตลอดจนเรียนรู้วิธีการเปลี่ยนแปลงให้ตนเองสามารถปรับตัวทางสังคมได้ ซึ่งสามารถปฏิบัติได้จริงโดยใช้กระบวนการที่มีเป้าหมายชัดเจนอย่างมีระบบ จำนวน 8 ครั้ง ๆ 50 - 60 นาทีโดยประมาณ ด้วยวิธี WDEP โดย W(Want) คือ กระบวนการสำรวจความต้องการที่แท้จริง D(Doing) คือ สำรวจลักษณะการกระทำในปัจจุบัน E(Evaluate) คือ ประเมินตนเอง และ P(Plan) คือ วางแผนปฏิบัติ วิธีนี้จะช่วยให้นักศึกษาวิชาชีพครูรับรู้ถึงความต้องการของตนเองในปัจจุบัน รู้จักประเมินตนเอง วางแผน และทำตามแผนเพื่อ มุ่งไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ให้สำเร็จ สามารถการตระหนักบทบาทหน้าที่ ส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษา เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและ ช่วยพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้าต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เพื่อศึกษาผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

สมมติฐานการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลอง
2. กลุ่มทดลองตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
3. กลุ่มทดลองตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง
4. กลุ่มทดลองมีตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม
5. กลุ่มทดลองตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม

การดำเนินการด้านจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

การวิจัยครั้งนี้ผ่านการพิจารณาและรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร คือ บุคคลที่กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา 2563

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตต่อคณบดีคณะครุศาสตรบัณฑิต ในการดำเนินการวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ กับนักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา 2563 เพื่อตอบแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เมื่อคณบดีคณะครุศาสตรบัณฑิต อนุญาตให้ดำเนินการเก็บข้อมูลแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยเข้าพบหัวหน้าสาขาวิชา เพื่อชี้แจง ถึงเหตุผลในการศึกษาวิจัยของโครงการวิจัย วัตถุประสงค์หลักของโครงการ ประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งต่อนักศึกษาและต่อผู้อื่นที่จะได้รับประโยชน์จากงานวิจัย หลังจากนั้น และขอทราบตารางเรียนของนักศึกษาในสาขาวิชาจากหัวหน้าสาขาวิชาต่างๆ เพื่อนัดหมายนักศึกษาในช่วงเวลาว่างหรือช่วงว่างกิจกรรม
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู ด้วยตนเอง โดยติดต่อประสานงานนัดหมายกับนักศึกษาในช่วงเวลาที่ไม่มีการเรียนการสอน หรือช่วงว่างกิจกรรม โดยชี้แจง เหตุผลในการศึกษาวิจัยของโครงการวิจัย วัตถุประสงค์หลักของโครงการ ประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งต่อนักศึกษาและต่อผู้อื่น สิทธิการถอนตัวออกจากโครงการวิจัย การรักษาข้อมูลของนักศึกษาเป็นความลับ กรณีที่นักศึกษามีเหตุจำเป็น หรือฉุกเฉิน ที่เกี่ยวข้อง กับโครงการวิจัยสามารถติดต่อวิจัย ได้โดยสะดวก และสามารถบอกเลิกการให้ข้อมูลได้

4.เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูแล้วเสร็จ ผู้วิจัยนำคะแนนการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูมาจัดเรียงจากคะแนนน้อยไปหามาก คัดเลือกนักศึกษาที่มีคะแนนจากแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูในระดับน้อยและสอบถามความสนใจในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม โดยพิจารณาคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งเป็น นักศึกษาที่ได้รับปรึกษากลุ่ม จำนวน 10 คน และนักศึกษากลุ่มควบคุม 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

โปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูมีจำนวนกิจกรรม 8 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 การปฐมนิเทศและการสร้างสัมพันธภาพ ครั้งที่ 2 บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครู ครั้งที่ 3 สำรวจความต้องการในการพัฒนาบทบาทหน้าที่ (W=Want) ครั้งที่ 4 การสำรวจพฤติกรรมในบทบาทหน้าที่ในด้านต่างๆที่กำลังกระทำอยู่ในปัจจุบัน(D=Direction and Doing) ครั้งที่ 5 การประเมินพฤติกรรมตนเองในบทบาทหน้าที่ในด้านต่างๆ(E=Evaluation)ครั้งที่ 6 การวางแผนปฏิบัติและการสร้างข้อผูกพัน (P=Planning and Commitment) ครั้งที่ 7 การติดตามผล และครั้งที่ 8 ปิดกลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการปรึกษาจำนวน 5 ท่านได้ตรวจสอบคุณภาพเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 4.8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.4

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 3 ชุดดังนี้

2.1) แบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครู ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อคำถาม (IOC)ของแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูมีค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

2.2) แบบบันทึกประสบการณ์ และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครู

แบบบันทึกประสบการณ์และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูเมื่อเสร็จสิ้นกลุ่มแต่ละครั้ง เป็นแบบบันทึกประสบการณ์และความคิดเห็นของนักศึกษา แบบบันทึกลักษณะการรายงานด้วยตนเอง (Self - Report) โดยให้นักศึกษาเขียนรายงานเกี่ยวกับประสบการณ์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ในการเข้าร่วมโปรแกรมโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูแต่ละครั้ง สามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโปรแกรม ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง มีความคิดเห็นอย่างไรต่อการเข้าร่วมโปรแกรมกลุ่มฯ และผู้นำกลุ่มแต่ละครั้ง

2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูและผู้นำกลุ่ม

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูและผู้นำกลุ่มทั้งหมดในภาพรวม ภายหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูที่ให้นักศึกษา

ประเมินประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโปรแกรมฯ หลังจากการเข้าร่วมโปรแกรมทั้ง 8 ครั้ง รวมทั้งให้นักศึกษาประเมินการทำหน้าที่ของผู้นำกลุ่มด้วย

ตัวแปรที่ใช้ในการพัฒนา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาตระหนักรับรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

ประกอบด้วย

1. ตัวแปรต้น (Experimental variable) ได้แก่

1.1 วิธีการที่ใช้ในการทดลอง คือ

1.1.1 การได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง

1.1.2 การไม่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง

1.2 ระยะเวลาในการทดลอง

1.2.1 ระยะเวลาก่อนการทดลอง

1.2.2 ระยะเวลาหลังการทดลอง

1.2.3 ระยะติดตามผล

2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ การตระหนักรับรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

วิธีการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ระยะเวลาทดลอง

ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากคะแนนแบบวัดการตระหนักรับรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ตอบแบบวัดการตระหนักรับรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูทั้งสิ้น 163 คน คัดเลือกนักศึกษาที่มีคะแนนจากแบบวัดการตระหนักรับรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูในระดับน้อยและสอบถามความสนใจในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม โดยพิจารณาคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งเป็น นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่ม จำนวน 10 คน และนักศึกษากลุ่มควบคุม 10 คนและคะแนนครั้งนี้เป็นคะแนนในระยะก่อนการทดลอง (Pre-test)

2. ระยะทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการให้การปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรับรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครู โดยผู้วิจัยดำเนินการขออนุญาตคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ใช้ห้องเรียน 9403 (อาคาร 9 ชั้น 4) ซึ่งมีลักษณะเป็นห้องเรียนบรรยายสามารถเคลื่อนย้ายเก้าอี้ ปรับเปลี่ยนเป็นห้องให้การปรึกษากลุ่มได้โดยสะดวก ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเก็บข้อมูลวิจัย ในวันพุธช่วงบ่ายซึ่งเป็นชั่วโมงกิจกรรมที่นักศึกษาไม่มีชั่วโมงเรียน ครึ่งละ 1 ชั่วโมงโดยประมาณจำนวนทั้งสิ้น 8 ครั้ง ตามขั้นตอน รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ ในการทดลองสำหรับกลุ่มควบคุมจะไม่มีการให้การกระทำใด ๆ เพื่อเป็นกลุ่มเปรียบเทียบผลที่ได้จากการทดลอง

3. ระยะหลังการทดลอง

เมื่อสิ้นสุดการทดลองผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดการตระหนักรับรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครู ฉบับเดิมเพื่อเป็นการวัดหลังการทดลอง (Post-test) จากนั้นนำผลการวัดมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับการทำแบบวัดก่อนการทดลองด้วยวิธีทางสถิติ

4. ระยะติดตามผล

ภายหลังการวัดหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ได้นัดหมายกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาชีพครูฉบับเดิมอีกครั้ง เพื่อเป็นการติดตามผล โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับ การตอบแบบวัด ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลด้วยวิธีการทางสถิติ

ผลการวิจัย

1) เพื่อศึกษาระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

ผลการศึกษาระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูผู้ตอบแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 163 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.23$) ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาวิชาชีพครูผู้ตอบแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู มีรายละเอียดอธิบายได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบวัดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 62.58 เพศหญิงร้อยละ 37.42 กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล ร้อยละ 46.01 รองลงมือนักศึกษาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ร้อยละ 29.45 สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการร้อยละ 12.27 และสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม 12.27 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีสุดท้ายร้อยละ 28.83 ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 21.47 ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 17.79 ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 21.47 และชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 10.63 มีผลการเรียนระหว่าง 2.51 - 3.00 ร้อยละ 47.85 ระหว่าง 2.00 - 2.50 ร้อยละ 22.70 ระหว่าง 3.01 - 3.50 ร้อยละ 19.63

2) ผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเมฆิยความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู ในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตาม ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและการแปรผลคะแนนระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง ($n = 10$)						
คนที่	ระยะ ก่อนทดลอง	แปรผล	ระยะ หลังการทดลอง	แปรผล	ระยะ ติดตามผล	แปรผล
คนที่ 1	2.70	ปานกลาง	4.81	มากที่สุด	4.70	มากที่สุด
คนที่ 2	3.11	ปานกลาง	4.85	มากที่สุด	4.74	มากที่สุด
คนที่ 3	3.22	ปานกลาง	4.89	มากที่สุด	4.67	มากที่สุด
คนที่ 4	3.33	ปานกลาง	4.85	มากที่สุด	4.70	มากที่สุด
คนที่ 5	3.37	ปานกลาง	4.93	มากที่สุด	4.74	มากที่สุด
คนที่ 6	3.41	ปานกลาง	4.89	มากที่สุด	4.85	มากที่สุด
คนที่ 7	3.44	ปานกลาง	4.93	มากที่สุด	4.78	มากที่สุด
คนที่ 8	3.52	มาก	4.93	มากที่สุด	4.78	มากที่สุด
คนที่ 9	3.52	มาก	4.85	มากที่สุด	4.81	มากที่สุด
คนที่ 10	3.56	มาก	4.93	มากที่สุด	4.81	มากที่สุด
$\bar{x}$	3.32	ปานกลาง	4.89	มากที่สุด	4.76	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนความ^{ค่า}ต่งรับรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูของกลุ่มทดลอง ระยะก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ระดับพอใช้ ($\bar{x} = 3.32$) และกลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ ระยะหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.89$) เมื่อพิจารณารายคน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี และระยะติดตามผลค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.76$) เมื่อพิจารณารายคน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและการแปลผลคะแนนระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม (n = 10)						
คนที่	ระยะก่อนทดลอง	แปลผล	ระยะหลังการทดลอง	แปลผล	ระยะติดตามผล	แปลผล
คนที่ 1	3.11	ปานกลาง	3.22	ปานกลาง	3.11	ปานกลาง
คนที่ 2	3.11	ปานกลาง	3.30	ปานกลาง	3.11	ปานกลาง
คนที่ 3	3.30	ปานกลาง	3.33	ปานกลาง	3.11	ปานกลาง
คนที่ 4	3.37	ปานกลาง	3.37	ปานกลาง	3.22	ปานกลาง
คนที่ 5	3.41	ปานกลาง	3.37	ปานกลาง	3.30	ปานกลาง
คนที่ 6	3.44	ปานกลาง	3.41	ปานกลาง	3.33	ปานกลาง
คนที่ 7	3.48	ปานกลาง	3.41	ปานกลาง	3.37	ปานกลาง
คนที่ 8	3.52	มาก	3.44	ปานกลาง	3.37	ปานกลาง
คนที่ 9	3.56	มาก	3.44	ปานกลาง	3.41	ปานกลาง
คนที่ 10	3.59	มาก	3.48	ปานกลาง	3.41	ปานกลาง
$\bar{x}$	3.39	ปานกลาง	3.38	ปานกลาง	3.27	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูของกลุ่มควบคุม ระยะก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.39$) ระยะหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$) เมื่อพิจารณารายคน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางกลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ และระยะติดตามผลค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$) เมื่อพิจารณารายคน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยผลคะแนนระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของทดลองและกลุ่มควบคุม

ระยะเวลา	กลุ่ม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$
ระยะก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง	10	3.56
	กลุ่มควบคุม	10	3.39
ระยะหลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง	10	4.89
	กลุ่มควบคุม	10	3.48
ระยะติดตามผล	กลุ่มทดลอง	10	4.76
	กลุ่มควบคุม	10	3.27

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนความตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูระยะก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 3.39 ระยะหลังการทดลอง กลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 กลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 และระยะติดตามผล กลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 กลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

Source of variation	df	SS	MS	F	p
Between subjects					
Group (G)	1	14.240	14.240	374.112	.000*
SS Within Group	18	.685	.038		
Within subjects					
Interval (I)	2	7.054	3.527	321.528	.000*
I x G	2	8.197	4.098	373.628	.000*
I x SS Within Group	36	.395	.011		
TOTAL	59	30.574			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยระดับการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยของการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีเผชิญความจริงและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการปรึกษากับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงมุ่งทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองและผลย่อยของระยะเวลาการทดลองในตอนต่อไป

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู ที่เข้าร่วมการปรึกษากลุ่มทฤษฎีเผชิญความจริงในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

Source of variation	df	SS	MS	F	p
ระยะก่อนทดลอง					
Between Group	1	.025	.025	.526	.478
Within Groups	18	.863	.048		
Total	19	.888			
ระยะหลังทดลอง					
Between Group	1	11.385	11.385	3020.446	.000*
Within Groups	18	.068	.004		
Total	19	11.453			
ระยะติดตามผล					
Between Group	1	11.026	11.026	1332.641	.000*
Within Groups	18	.149	.008		
Total	19	11.175			

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ในระยะก่อนการทดลอง คะแนนคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน ระยะหลังการทดลอง คะแนนการเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ในระยะหลังการทดลอง คะแนนการคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริงสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระยะติดตามผลคะแนนการเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ในระยะหลังการทดลอง คะแนนการคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริงสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลอง คือ ระยะก่อนการทดลองนักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริงกับนักศึกษากลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไปจนถึงช่วงระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลปรากฏว่านักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริง มีคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูสูงกว่ากลุ่มควบคุมทั้งในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลองส่งผลร่วมกันต่อคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตย์ พานิชอัตรา(2562) ที่ศึกษาผลการปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริงต่อการการยับยั้งชั่งใจในการดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นิสิตที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริงมีการยับยั้งชั่งใจในการดื่มแอลกอฮอล์ในระยะหลังการทดลอง และในระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นสรุปได้ว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลองส่งผลให้นักศึกษามีการพัฒนาการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูแตกต่างกัน

2. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อภิปรายได้ว่า การปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริง ใช้กระบวนการปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มในการช่วยเหลือให้สมาชิกเข้าใจและยอมรับความจริงเกี่ยวกับตนเองในปัจจุบัน ตระหนักถึงผลของการกระทำ ตลอดจนเรียนรู้วิธีการเปลี่ยนแปลงให้ตนเองสามารถกระทำตามบทบาทหน้าที่ของตนเองให้สมบูรณ์ได้ ซึ่งสามารถปฏิบัติได้จริงโดยใช้กระบวนการที่มีเป้าหมายชัดเจนอย่างมีระบบ ประกอบไปด้วย สำรวจความต้องการในการพัฒนาบทบาทหน้าที่ (W=Want) การสำรวจพฤติกรรมในบทบาทหน้าที่ในด้านต่างๆที่กำลังกระทำอยู่ในปัจจุบัน(D=Direction and Doing) การประเมินพฤติกรรมตนเองในบทบาทหน้าที่ในด้านต่างๆ(E=Evaluation) การวางแผนปฏิบัติและการสร้างข้อผูกพัน (P=Planning and Commitment) การติดตามผล รวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากสมาชิกกลุ่ม เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนความคิด การนำแนวทางจากเพื่อนสมาชิกกลุ่มไปปรับใช้ให้เหมาะกับตนเอง นอกจากนี้กระบวนการกลุ่มยังทำให้ผู้เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริงมีแรงกระตุ้นและมีกำลังใจที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง ตระหนักในบทบาทหน้าที่ที่สำคัญของตนเอง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กักดี อ่องมะลิ(2553) ที่ศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริงต่อพฤติกรรมรับผิดชอบด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า หลังสิ้นสุดการทดลองกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมรับผิดชอบด้านการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สรุปได้ว่าการปรึกษากลุ่มตามแนวเผชิญความจริงมีความเหมาะสมที่จะใช้ในการพัฒนาการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู

3. กลุ่มทดลองตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง ภายหลังหลังจากทำการยุติการปรึกษากลุ่มทฤษฎีเผชิญความจริงไปแล้ว 4 สัปดาห์ นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มยังมีคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับมุมมองการศึกษามนุษย์ทฤษฎีเผชิญความจริงเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์โดย Corey (2009) กล่าวว่ามนุษย์แต่ละคนมีพลังแห่งการพัฒนางานองาม มีคุณค่า เป็นคนที่มีความสามารถตอบสนองความต้องการของตนเอง มีความรับผิดชอบและเชื่อมั่นในการดำเนินชีวิตของตน และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัช ธัญวิรัช (2555) ได้ทำการศึกษาผลการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการกำกับตนเองในการดูแลสุขภาพของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ ผลการวิจัยปรากฏว่า ในระยะติดตามผล พยาบาลวิชาชีพที่ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีเผชิญความจริงมีการกำกับตนเองในการดูแลสุขภาพที่ดีขึ้นกว่าระยะหลังการทดลอง

4. กลุ่มทดลองมีตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อภิปรายได้ว่าเนื่องจากกลุ่มควบคุมยังคงไม่ได้รับปรึกษาใด ๆ มีรูปแบบพฤติกรรมที่เหมือนเดิม ซึ่งไม่สามารถก่อให้เกิดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ จึงทำให้คะแนนการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่แตกต่างจากนักศึกษาในกลุ่มทดลอง การที่นักศึกษาในกลุ่มทดลอง ได้รับการปรึกษากลุ่มทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ต่อเนื่องกันเป็นเวลา 8 สัปดาห์ ทำให้นักศึกษากลุ่มทดลอง เกิดการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่โดยการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้น สามารถนำแนวทางการเรียนรู้การตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ไปพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นเกิด ความภาคภูมิใจในตนเอง สอดคล้องกับ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ได้กล่าวถึงลักษณะของการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงว่าทัศนคติจะเปลี่ยนตามพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป หากผู้รับการปรึกษาเห็นคุณค่าของพฤติกรรมตระหนักได้ว่า พฤติกรรมที่เขาแสดงออกมานั้น เป็นการทำให้ตนเองแล้วเขาจะมีความรับผิดชอบและจะมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิธิมา ทนศิริ (2551) ที่ทำการศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนวัยรุ่น ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านักเรียนวัยรุ่นที่เข้าโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง มีคะแนนเฉลี่ยการปรับตัวทางสังคมในระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม

5. กลุ่มทดลองตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงมีคะแนนตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม เนื่องจาก นักศึกษาที่ไม่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงยังคงไม่ได้รับปรึกษาใด ๆ ซึ่งไม่สามารถพัฒนาการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ให้เพิ่มสูงขึ้นได้ จึงทำให้เกิดความแตกต่างจากนักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง แม้ว่าจะสิ้นสุดการทดลองไปแล้วอยู่ในระยะติดตามผล แต่การที่นักศึกษาที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงอย่างต่อเนื่องทำให้นักศึกษาในกลุ่ม ทดลองเกิดการพัฒนาการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดำเนินชีวิตอย่างมีเป้าหมาย ทางด้านการเรียนและการเข้าสู่วิชาชีพครูในอนาคตมากขึ้น สรุปได้ว่าการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง ส่งผลให้การตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูยังคงอยู่ในระดับมากเป็นระยะเวลาต่อเนื่อง 4 สัปดาห์หลังยุติกลุ่มไปแล้ว ทำให้เกิดผลที่แตกต่างจากนักศึกษาที่ไม่ได้รับการปรึกษากลุ่ม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับชัยญา ภาคอุทัย(2558)ที่ศึกษาผลการปรึกษากลุ่มทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนการเรียนรู้ด้วยการนำตนกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งนี้

การนำโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครูไปใช้ ผู้สนใจที่จะนำไปใช้ควรมีความเข้าใจในทฤษฎีการปรึกษาตามแนวเผชิญความจริง ควรมีการศึกษาขั้นตอนรายละเอียดและควรมีความเข้าใจอย่างชัดเจน เพื่อจะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาพฤติกรรมนักศึกษา อีกทั้ง

สมาชิกกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงควรที่จะเกิดจากความสมัครใจจะส่งผลให้กระบวนการ ขั้นตอน ตามแนวทางของทฤษฎีเผชิญความจริงมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อพัฒนาคุณลักษณะด้านอื่นๆของนักศึกษาวิชาชีพครูเพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ✓ ชัญญา ภาควัย. (2557). ผลการปรึกษากลุ่มทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยการวิจัยและวิทยการปัญญา, ปีที่ 12(2). สืบค้นเมื่อ สิงหาคม 1,2563. จาก <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/RMCS/article/view/46892>
- ✓ นิธิมา ทนศิริ. (2551). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ✓ ศักดิ์ อ่องมะลิ. (2553). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อพฤติกรรมรับผิดชอบด้านการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนตรุณากาญจนบุรีบริหารธุรกิจ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ✓ วิรัตน์ ธัญวิรัตน์ และคณะ. (2555). ผลการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการกำกับตนเองในการดูแลสุขภาพของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์. วารสารแพทย์ทหารบก, 65(2).
- อัจฉรา อินโต.(2563). การพัฒนารูปแบบการปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการตระหนักรู้บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาวิชาชีพครู.วารสารนาคนุตรปริทรรศน์, 2(3),89-100.
- ✓ อาทิตย์ พานิชอัตรา. (2562). ผลการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการการยับยั้งชั่งใจในการดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา, ปีที่ 14(1),131-141. สืบค้นเมื่อ สืบค้นเมื่อ สิงหาคม 1,2563 จาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/phjbuu/article/view/132468>
- ✓ Corey, G. (2009). Theory and Practice of counseling and psychotherapy (8th ed). Belmont, CA: Brooks/Cole.